

**ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED
VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO KRALJEVINE NIZOZEMSKÉ
O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU
DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA**

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Kraljevine Nizozemske o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka, podpisane 30. junija 2004 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Kraljevina Nizozemska podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Kraljevine Nizozemske glede MLI, po sprejetju predloženega depozitarju 29. marca 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije št. 4/05-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Kraljevine Nizozemske glede MLI, po sprejetju predloženo depozitarju 29. marca 2019, je dostopno [na spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Kraljevine Nizozemske v njihovih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 29. marec 2019 za Kraljevino Nizozemsko.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. julij 2019 za Kraljevino Nizozemsko.

Razen če ni drugje v tem dokumentu navedeno drugače, se določbe MLI v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2020 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračunata državi pogodbenici, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2020 ali po njem.

K O N V E N C I J A

MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO KRALJEVINE NIZOZEMSKÉ O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ Z ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA

Vlada Republike Slovenije

in

Vlada Kraljevine Nizozemske

[NADOMEŠČENO s prvim in tretjim odstavkom 6. člena MLI] [sta se v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka,]

Naslednji prvi in tretji odstavek 6. člena MLI nadomeščata besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

v želji po nadaljnjem razvijanju gospodarskih odnosov in kreptvi sodelovanja v davčnih zadevah,

sporazumeli:

I. POGLAVJE

PODROČJE UPORABE KONVENCIJE

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek ali na sestavine dohodka, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, davki na skupne zneske mezd ali plač, ki jih izplačujejo podjetja, ter davki na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

a) na Nizozemskem:

- i) de inkomstenbelasting (davek od dohodka);
- ii) de loonbelasting (davek na plače);
- iii) de vennootschapsbelasting (davek od dobička pravnih oseb), vključno z deležem države v neto dobičku od izkoriščanja naravnih virov v skladu z zakonom o rudarstvu iz 1810 (Mijnwet 1810) v zvezi s koncesijami, podeljenimi od leta 1967, ali v skladu z zakonom o rudarstvu v nizozemskem epikontinentalnem pasu iz 1965 (Mijnwet Continentaal Plat 1965);
- iv) de dividendbelasting (davek od dividend)

(v nadaljevanju »nizozemski davek«);

b) v Sloveniji:

- i) davek od dobička pravnih oseb;
- ii) dohodnina;
- iii) posebni davek na bilančno vsoto bank in hranilnic

(v nadaljevanju »slovenski davek«).

4. Konvencija se uporablja tudi za enake ali vsebinsko podobne davke, ki se uvedejo po datumu podpisa konvencije dodatno k obstoječim davkom ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njihovih davčnih zakonodaj.

II. POGLAVJE

OPREDELITEV IZRAZOV

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. V tej konvenciji, razen če sobesedilo ne zahteva drugače:

- a) izraza »država pogodbenica« in »druga država pogodbenica« pomenita, kot zahteva sobesedilo, Kraljevino Nizozemsko (Nizozemsko) ali Republiko Slovenijo (Slovenijo);
- b) izraz »Nizozemska« pomeni del Kraljevine Nizozemske v Evropi, vključno z njenim teritorialnim morjem, in vsako območje zunaj teritorialnega morja, na katerem Nizozemska v skladu z mednarodnim pravom izvaja jurisdikcijo ali suverene pravice v zvezi z morskim dnom, njegovim podzemljem in vodami nad njim ter njihovimi naravnimi viri;
- c) izraz »Slovenija« pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, ozemlje Slovenije, vključno z [morskim območjem], morskim dnom in podzemljem ob teritorialnem morju, na katerem lahko Slovenija izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo domačo zakonodajo in mednarodnim pravom;
- d) izraz »oseba« vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;
- e) izraz »družba« pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
- f) izraz »podjetje« se uporablja za opravljanje kakršne koli dejavnosti;
- g) izraza »podjetje države pogodbenice« in »podjetje druge države pogodbenice« pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- h) izraz »mednarodni promet« pomeni prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje s sedežem dejanske uprave v državi pogodbenici, razen če ladja ali letalo ne opravlja prevozov samo med kraji v drugi državi pogodbenici;
- i) izraz »državljan« pomeni:
 - i) posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;
 - ii) pravno osebo, osebno družbo ali združenje, katerega status izhaja iz veljavne zakonodaje v državi pogodbenici;
- j) izraz »pristojni organ« pomeni:
 - i) na Nizozemskem ministra za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
 - ii) v Sloveniji Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva;
- k) izraz »dejavnost« vključuje opravljanje poklicnih storitev in drugih samostojnih dejavnosti.

2. Kadar koli država pogodbenica uporabi konvencijo, ima kateri koli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo ne zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja, pri čemer kateri koli pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. člen

REZIDENT

1. V tej konvenciji izraz »rezident države pogodbenice« pomeni osebo, ki je po zakonodaji te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo, katero koli njeno politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje osebe, ki je dolžna plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi tako:

- a) šteje se samo za rezidenta države, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima stalno prebivališče na razpolago v obeh državah, se šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);
- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na razpolago stalnega prebivališča, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 4. člena MLI]** [Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje samo za rezidenta države, v kateri je njen sedež dejanske uprave.]

Naslednji prvi odstavek 4. člena MLI nadomešča tretji odstavek 4. člena te konvencije:

4. ČLEN MLI – SUBJEKTI Z DVOJNIM REZIDENTSTVOM

Kadar je zaradi določb *konvencije* oseba, ki ni posameznik, rezident obeh *držav pogodbenic*, si pristojna organa *držav pogodbenic* prizadevata s skupnim dogovorom določiti *državo pogodbenico*, za katero se bo štelo, da je taka oseba njen rezident za namene *konvencije*, ob upoštevanju njenega sedeža dejanske uprave, kraja ustanovitve ali drugačnega oblikovanja in katerih koli drugih ustreznih dejavnikov. Če takega dogovora ni, taka oseba ni upravičena do davčnih olajšav ali oprostitev po *konvenciji*, razen v obsegu in na način, o katerih se lahko dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. V tej konvenciji izraz »stalna poslovna enota« pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz »stalna poslovna enota« še posebej vključuje:

- a) sedež uprave,
- b) podružnico,
- c) pisarno,
- d) tovarno,
- e) delavnico in
- f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov.

3. Gradbišče ali projekt gradnje, montaže ali postavitve ali dejavnost nadzora v zvezi z njimi je stalna poslovna enota samo, če tako gradbišče, projekt ali dejavnost traja več kot dvanajst mesecev.

4. **[PRILAGOJENO z drugim odstavkom 13. člena MLI]** [Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

- a) uporabe prostorov samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo;
- c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za predelavo, ki jo opravi drugo podjetje;
- d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za nakup dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranje informacij za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje kakršne koli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a) do e), če je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.]

Naslednji drugi odstavek 13. člena MLI prilagaja četrti odstavek 5. člena te konvencije:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO
IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI
Možnost A

Ne glede na 5. člen konvencije se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

- a) dejavnosti, ki so posebej navedene v *četrtem odstavku 5. člena konvencije* kot dejavnosti, za katere se šteje, da ne pomenijo stalne poslovne enote, ne glede na to, ali je ta izjema od statusa stalne poslovne enote odvisna od tega, ali je ta dejavnost pripravljalna ali pomožna,
- b) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje katere koli dejavnosti, ki ni opisana v pododstavku a, za podjetje,
- c) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za katero koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a in b,

če je taka dejavnost ali v primeru pododstavka c celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja pripravljalna ali pomožna.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za četrti odstavek 5. člena te konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO
IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI

Četrti odstavek 5. člena konvencije, kot je prilagojen z drugim odstavkom 13. člena MLI, se ne uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti državi pogodbenici in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami 5. člena konvencije, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega poslovanja.

5. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka, kadar oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek – deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi z dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če dejavnosti te osebe niso omejene na tiste iz četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.

6. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja. Kadar pa so dejavnosti takega zastopnika v celoti ali skoraj v celoti namenjene temu podjetju in med podjetjem in zastopnikom v njunih komercialnih ali finančnih odnosih obstajajo ali se vzpostavijo pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se ta ne šteje za zastopnika z neodvisnim statusom v smislu tega odstavka.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače) ali je pod nadzorom take družbe, samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S PODJETJEM

Za namene določb 5. člena konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebi in podjetju.

III. POGLAVJE

OBDAVČEVANJE DOHODKA

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Izraz »nepremičnine« ima pomen, ki ga ima po pravu države pogodbenice, v kateri je ta nepremičnina. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere se uporabljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje, čolni in letala se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kot je prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kot se pripiše tej stalni poslovni enoti.

2. Ob upoštevanju določb tretjega odstavka, kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri določanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so tako nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.

4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno določi na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje določiti obdavčljivega dobička z običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto določi po isti metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.

7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

LADIJSKI IN LETALSKI PREVOZ

1. Dobiček od ladijskih ali letalskih prevozov v mednarodnem prometu se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

2. Če je sedež dejanske uprave ladjarskega podjetja na ladji, se šteje, da je v državi pogodbenici, v kateri je matično pristanišče ladje, ali če ni takega matičnega pristanišča, v državi pogodbenici, katere rezident je ladijski prevoznik.

3. V tem členu dobiček od ladijskih in letalskih prevozov v mednarodnem prometu vključuje dobiček iz najemnin za prazne ladje in letala, če se z njimi opravljajo prevozi v mednarodnem prometu in je takšen dobiček iz najemnin občasen vir dohodka.

4. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju, mešanem podjetju ali mednarodni prevozni agenciji.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice

ali

b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršen koli dobiček, ki bi prirastel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, lahko vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključen dobiček, ki bi prirastel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi obračuna od tega dobička, če meni, da je prilagoditev upravičena. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega:

- a) **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 8. člena MLI]** [5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba (razen osebne družbe), ki ima v lasti najmanj 10 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;]

Naslednji prvi odstavek 8. člena MLI se uporablja za pododstavek a drugega odstavka 10. člena te konvencije:

8. ČLEN MLI – TRANSAKCIJE V ZVEZI S PRENOSOM DIVIDEND

Pododstavek a drugega odstavka 10. člena konvencije se uporablja le, če so pogoji lastništva, navedeni v teh določbah, izpolnjeni ves čas 365-dnevnega obdobja, ki vključuje dan plačila dividend (za namene izračuna tega obdobja se ne upoštevajo spremembe lastništva, ki bi nastale neposredno zaradi korporativne reorganizacije, kot je združitev ali razdružitev družbe, ki ima delnice ali plačuje dividende).

- b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

3. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe omejitev iz drugega odstavka.

4. Določbe drugega odstavka ne vplivajo na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

5. Izraz »dividende«, kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, »jouissance« delnic ali pravic, rudniških delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih korporacijskih pravic, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

6. Določbe prvega, drugega in osmega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej in je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

7. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

8. Ne glede na določbe prvega, drugega in sedmega odstavka se lahko dividende, ki jih družba, ki ima osnovni kapital razdeljen na delnice in je po zakonodaji države rezident te države, plača posamezniku, ki je rezident druge države, obdavčijo v prvi omenjeni državi v

skladu z zakonodajo te države, če ima ta posameznik – sam ali skupaj z zakoncem – ali kdo od njegovih krvnih sorodnikov ali sorodnikov po zakonski zvezi v ravni črti neposredno ali posredno v lasti najmanj 5 odstotkov kapitala iz določenega razreda izdanih delnic te družbe. Ta določba se uporablja samo, če je bil posameznik, ki se mu dividende plačajo, rezident prve omenjene države v zadnjih desetih letih pred letom, v katerem se dividende plačajo, in če so bili v času, ko je postal rezident druge države, izpolnjeni zgoraj omenjeni pogoji glede lastništva delnic te družbe.

Kadar se po domači zakonodaji prve omenjene države posamezniku, ki se mu dividende plačajo, izda odločba o odmeri davka v zvezi z odtujitvijo omenjenih delnic, za katere se šteje, da so bile odtujene ob njegovi izselitvi iz prve omenjene države, se zgornje določbe uporabljajo samo, če je del odmerjenih davkov še neporavnan.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države, tako obračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska obresti.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka se obresti, ki nastanejo v eni državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, ki je njihov upravičeni lastnik, obdavčijo samo v tej drugi državi pogodbenici, če je izpolnjena ena od teh zahtev:

- i) plačnik ali prejemnik obresti je vlada države pogodbenice, javni organ države pogodbenice, njena politična enota, upravnoteritorialna enota ali lokalna oblast ali centralna banka države pogodbenice;
- ii) obresti se plačajo za posojilo, ki ga je dala, odobrila, zanj dala poroštvo ali zavarovala vlada države pogodbenice, centralna banka države pogodbenice ali agencija (vključno s finančno ustanovo) v lasti ali pod nadzorom vlade države pogodbenice;
- iii) obresti se plačajo za posojilo, ki ga je dala banka ali podobna finančna ustanova (razen zavarovalnice).

4. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe omejitev iz drugega in tretjega odstavka.

5. Izraz »obresti«, kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

6. Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej in je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

7. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti ter take obresti krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

8. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska takih licenčnin in avtorskih honorarjev.

3. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe omejitev iz drugega odstavka.

4. Izraz »licenčnine in avtorski honorarji«, kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi, katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

5. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

6. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje,

ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnih in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnih in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČKI

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so omenjene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem), se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Dobiček iz odtujitve ladij ali letal, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali letali, se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja. Če je sedež dejanske uprave ladjarskega podjetja na ladji, se za namene tega odstavka šteje, da je v državi pogodbenici, v kateri je matično pristanišče ladje, ali če ni takega matičnega pristanišča, v državi pogodbenici, katere rezident je ladijski prevoznik.

4. **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 9. člena MLI]** [Kadar ima rezident države pogodbenice v lasti več kot 25 odstotkov delnic ali drugih pravic v družbi, ki je v drugi državi pogodbenici (razen družbe, katere delnice kotirajo na borzi), in so premoženje takšne družbe v več kot 75 odstotkih nepremičnine iz 6. člena v tej drugi državi ali pravice v zvezi s takimi nepremičninami, se lahko dobiček takšnega rezidenta iz odtujitve delnic ali drugih pravic v tej družbi obdavči v tej drugi državi. Za namene te določbe se ne upoštevajo nepremičnine, ki se nanašajo na industrijsko, komercialno ali kmetijsko dejavnost takšne družbe ali na opravljanje samostojnih osebnih storitev. Določba tega odstavka se ne uporablja, če takšen dobiček nastane pri reorganizaciji, združitvi, delitvi ali podobni transakciji družb.]

Naslednji prvi odstavek 9. člena MLI se uporablja za četrti odstavek 13. člena te konvencije:

9. ČLEN MLI – KAPITALSKI DOBIČKI IZ ODTUJITVE DELNIC ALI DELEŽEV V SUBJEKTIH,
KATERIH VREDNOST IZHAJA PREDVSEM IZ NEPREMIČNEGA PREMOŽENJA

Četrty odstavek 13. člena konvencije:

- a) se uporablja, če se ustrezni vrednostni prag doseže kadar koli v obdobju 365 dni pred odtujitvijo, in
- b) se uporablja za delnice ali primerljive deleže, kot so deleži v partnerstvu ali skrbniškem skladu (če te delnice ali deleži niso že zajeti), poleg katerih koli delnic ali pravic, ki jih določbe konvencije že zajemajo.

5. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki ni premoženje, navedeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

6. Ne glede na določbe petega odstavka lahko država pogodbenica v skladu s svojo zakonodajo, vključno z razlago izraza »odtujitev«, obdavči dobiček posameznika, ki je rezident druge države pogodbenice, iz odtujitve delnic, »jouissance« pravic ali terjatev do družbe, katere osnovni kapital je razdeljen na delnice in je po zakonodaji prve omenjene države pogodbenice rezident te države, ter iz odtujitve dela pravic, ki pripadajo omenjenim delnicam, »jouissance« delnicam ali terjatvam, če ima ta posameznik – sam ali skupaj z zakoncem – ali kdo od njegovih krvnih sorodnikov ali sorodnikov po zakonski zvezi v ravni črti neposredno ali posredno v lasti najmanj 5 odstotkov kapitala iz določenega razreda izdanih delnic te družbe. Ta določba se uporablja samo, če je bil posameznik, ki doseže dobiček, rezident prve omenjene države v zadnjih desetih letih pred letom, v katerem je dosegel dobiček, in če so bili v času, ko je postal rezident druge države pogodbenice, izpolnjeni zgoraj omenjeni pogoji glede lastništva delnic te družbe.

Kadar se po domači zakonodaji prve omenjene države posamezniku izda odločba o odmeri davka v zvezi z odtujitvijo omenjenih delnic, za katere se šteje, da so bile odtujene ob njegovi izselitvi iz prve omenjene države, se zgornje določbe uporabljajo samo, če je del odmerjenih davkov še neporavnan.

14. člen

DOHODEK IZ ZAPOSILITVE

1. V skladu z določbami 15., 16., 17., 18. in 19. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev ne izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v določenem davčnem letu, in

- b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, ali se plača v njegovem imenu in
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se lahko prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali letalu, s katerim se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, obdavči v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

15. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem ali druga nadomestila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član uprave ali drugega podobnega organa družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

16. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. člena se lahko dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takšnih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7. in 14. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri potekajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo za dohodek rezidenta države pogodbenice iz dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, kadar se obisk v tej državi v celoti ali pretežno financira z javnimi sredstvi prve omenjene države, njene politične enote ali lokalne oblasti ali poteka v okviru kulturnega sporazuma med vladama držav pogodbenic. V takem primeru se dohodek obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je nastopajoči izvajalec ali športnik.

17. člen

POKOJNINE, RENTE IN PLAČILA V OKVIRU SOCIALNEGA VARSTVA

1. V skladu z določbami drugega odstavka 18. člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, ter rente, ki se

izplačujejo rezidentu države pogodbenice, obdavčijo samo v tej državi. Vsaka pokojnina in drugo plačilo, plačano po določbah sistema socialnega varstva države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, se obdavči samo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se lahko pokojnine ali drugi podobni prejemki, rente ali pokojnine in druga plačila, ki se izplačujejo po določbah sistema socialnega varstva države pogodbenice, obdavčijo tudi v državi pogodbenici, iz katere izvirajo, in v skladu z zakonodajo te države:

- a) če je pravica do te pokojnine ali drugih podobnih prejemkov ali rente v državi pogodbenici, iz katere izvira, oproščena davka ali so se prispevki v zvezi s pokojnino ali drugimi podobnimi prejemki ali rento, plačani za pokojninski načrt ali zavarovalnici, v preteklosti odbili pri izračunu obdavčljivega dohodka v tej državi ali so se priznali kot druga davčna olajšava v tej državi in
- b) če ta pokojnina ali drugi podobni prejemki ali renta v državi pogodbenici, katere rezident je njihov prejemnik, ni obdavčena s splošno stopnjo, ki se uporablja za dohodek iz zaposlitve, ali je obdavčenega manj kot 90 odstotkov bruto zneska pokojnine ali drugega podobnega prejemka ali rente in
- c) če je bruto znesek pokojnin in drugih podobnih prejemkov in rent ter pokojnin in drugih plačil, izplačanih po določbah sistema socialnega varstva države pogodbenice, v katerem koli koledarskem letu višji od zneska 15.000 evrov.

3. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka, če ta pokojnina ali drug podoben prejemek ni reden, če se plača za preteklo zaposlitev v drugi državi pogodbenici in če se plača pred datumom začetka izplačevanja pokojnine ali če se enkratno nadomestilo za pravico do rente plača pred datumom začetka izplačevanja rent, se plačilo ali to enkratno nadomestilo lahko obdavči v državi pogodbenici, iz katere izvira.

4. Šteje se, da pokojnina ali drug podoben prejemek ali renta izvira iz države pogodbenice, če so se prispevki ali plačila v zvezi s pokojnino ali drugim podobnim prejemkom ali rento ali pravice na njihovi podlagi priznali kot davčna olajšava v tej državi. Prenos pokojnine iz pokojninskega sklada ali zavarovalnice v državi pogodbenici v pokojninski sklad ali zavarovalnico v drugi državi na noben način ne omejuje pravic prve omenjene države do obdavčevanja po tem členu.

5. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe drugega odstavka. Dogovorita se tudi, kakšne podatke mora rezident države pogodbenice predložiti za pravilno uporabo konvencije v drugi državi pogodbenici, zlasti da se lahko ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji iz pododstavkov a), b) in c) drugega odstavka.

6. Izraz »renta« pomeni določen znesek, ki se redno izplačuje ob določenem času vse življenje ali v določenem ali ugotovljivem časovnem obdobju, z obveznostjo izvršitve plačila za primerno in celotno nadomestilo v denarju ali denarni vrednosti.

7. Če in v kolikšnem obsegu pokojnine ali podobni prejemki spadajo pod ta člen ali 18. člen, se določi glede na vrsto pretekle zaposlitve, kot je zasebna ali državna služba, med katero je nastala pravica do tega dela pokojnine ali podobnega prejemka.

18. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1.
 - a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se lahko obdavčijo v tej državi.
 - b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - i) je državljan te države ali
 - ii) ni postal rezident te države samo zaradi opravljanja storitev.
2.
 - a) Vsaka pokojnina, plačana iz skladov države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali enoto ali oblast, se lahko obdavči v tej državi.
 - b) Taka pokojnina pa se obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.
3. Določbe 14., 15., 16. in 17. člena se uporabljajo za plače, mezde in druge podobne prejemke ter za pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti.

19. člen

PROFESORJI IN RAZISKOVALCI

1. Rezident države pogodbenice, ki je na povabilo univerze, višje ali visoke šole, šole ali druge podobne ustanove, ki je v drugi državi pogodbenici in jo priznava vlada te druge države pogodbenice, začasno navzoč v tej drugi državi pogodbenici samo zaradi poučevanja ali raziskovanja ali obojega v izobraževalni ustanovi, se v obdobju, ki v tej drugi državi pogodbenici ni daljše od dveh let, v tej drugi državi pogodbenici ne obdavči za prejemke za tako poučevanje ali raziskovanje.
2. Izjema po prvem odstavku za prejemke za raziskovanje se ne prizna, če se takšno raziskovanje ne izvaja v javno korist, ampak v zasebno korist določene osebe ali oseb.

20. člen

ŠTUDENTI

Plačila, ki jih študent ali pripravnik, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoč samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, prejme za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje, se ne obdavčijo v tej državi, če taka plačila nastanejo iz virov zunaj te države.

21. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in ki niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, za katero se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

IV. POGLAVJE

ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

22. člen

ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

1. Nizozemska pri obdavčevanju svojih rezidentov lahko v davčno osnovo vključi sestavine dohodka, ki se po določbah te konvencije lahko obdavčijo v Sloveniji.

2. **[PRILAGOJENO z drugim odstavkom 5. člena MLI]** [Kadar pa rezident Nizozemske dobi sestavine dohodka, ki se v skladu s 6. in 7. členom, šestim odstavkom 10. člena, šestim odstavkom 11. člena, petim odstavkom 12. člena, prvim, drugim in četrtem odstavkom 13. člena, prvim odstavkom 14. člena, drugim odstavkom 17. člena, pododstavkom a) prvega odstavka in pododstavkom a) drugega odstavka 18. člena, drugim odstavkom 21. člena te konvencije lahko obdavčijo v Sloveniji in so vključene v osnovo iz prvega odstavka, Nizozemska take dele dohodka oprosti davka tako, da dovoli znižanje svojega davka. To znižanje se izračuna v skladu z določbami nizozemske zakonodaje o izogibanju dvojnega obdavčevanja. V ta namen se šteje, da so omenjene sestavine dohodka vključene v znesku sestavin dohodka, ki so oproščene nizozemskega davka v skladu s temi določbami.]

Naslednji drugi odstavek 5. člena MLI se uporablja za drugi odstavek 22. člena te konvencije v zvezi z rezidenti Kraljevine Nizozemske:

5. ČLEN MLI – UPORABA METOD ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČEVANJA (Možnost A)

Drugi odstavek 22. člena konvencije se ne uporablja, kadar Slovenija z uporabo določb konvencije dohodek, ki ga doseže rezident Nizozemske, oprosti davka ali omeji stopnjo, po kateri se tak dohodek lahko obdavči. V zadnje navedenem primeru Nizozemska dovoli, da se od davka od dohodka tega rezidenta odbije znesek, ki je enak davku, plačanemu v Sloveniji. Tak odbitek ne sme presegati tistega dela pred odbitkom izračunanega davka, ki se nanaša na take dele dohodka, ki se lahko obdavčijo v Sloveniji.

3. Poleg tega Nizozemska dovoli odbitek od tako izračunanega nizozemskega davka od sestavin dohodka, ki se v skladu z drugim odstavkom 10. člena, drugim odstavkom 11. člena, drugim odstavkom 12. člena, šestim odstavkom 13. člena, 15. in 16. členom ter tretjim odstavkom 17. člena te konvencije lahko obdavčijo v Sloveniji, če so te sestavine vključene v osnovo iz prvega odstavka. Znesek tega odbitka je enaka davku od teh sestavin dohodka, plačanemu v Sloveniji, ki pa, če tako predpisujejo določbe nizozemske zakonodaje o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ne sme presegati zneska dovoljenega znižanja, če bi bile tako vključene sestavine dohodka izključne sestavine dohodka, oproščene nizozemskega davka po določbah nizozemske zakonodaje o izogibanju dvojnega obdavčevanja.

Ta odstavek ne omejuje olajšav, ki se zdaj ali pozneje priznajo po določbah nizozemske zakonodaje o izogibanju dvojnega obdavčevanja, vendar pa se pri skupnem dohodku iz več kot ene države uporablja samo za izračun zneska znižanja nizozemskega davka.

4. Ne glede na določbe drugega odstavka Nizozemska dovoli kot odbitek od nizozemskega davka davek, plačan v Sloveniji od sestavin dohodka, ki se v skladu s 7. členom, šestim odstavkom 10. člena, šestim odstavkom 11. člena, petim odstavkom 12. člena in drugim odstavkom 21. člena te konvencije lahko obdavčijo v Sloveniji, če so te sestavine vključene v osnovo iz prvega odstavka in če Nizozemska po določbah nizozemske zakonodaje o izogibanju dvojnega obdavčevanja dovoli odbitek od nizozemskega davka za davek, obračunan od takšnih sestavin dohodka v drugi državi. Za izračun tega odbitka se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka tega člena.

5. V Sloveniji se dvojno obdavčevanje odpravi tako:

- a) Kadar rezident Slovenije dobi dohodek, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči na Nizozemskem, Slovenija dovoli kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu na Nizozemskem. Tak odbitek pa v nobenem primeru ne sme presegati tistega dela davka od dohodka, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku, ki se odvisno od primera lahko obdavči na Nizozemskem.
- b) Kadar je v skladu s katero koli določbo konvencije dohodek, ki ga dobi rezident Slovenije, oproščen davka v Sloveniji, lahko Slovenija pri izračunu davka od preostalega dohodka tega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek.

V. POGLAVJE
POSEBNE DOLOČBE

23. člen

DEJAVNOSTI NA MORJU

1. Določbe tega člena se uporabljajo ne glede na druge določbe te konvencije. Ta člen pa se ne uporablja, kadar dejavnosti osebe na morju zanjo pomenijo stalno poslovno enoto v skladu z določbami 5. člena.

2. V tem členu izraz »dejavnosti na morju« pomeni dejavnosti, ki se opravljajo na morju v zvezi raziskovanjem ali izkoriščanjem morskega dna in njegovega podzemlja in njunih naravnih virov, ki so v državi pogodbenici.

3. Ob upoštevanju pogojev iz četrtega odstavka tega člena se šteje, da podjetje države pogodbenice, ki opravlja dejavnosti na morju v drugi državi pogodbenici, v zvezi s temi dejavnostmi posluje v tej drugi državi prek stalne poslovne enote v njej, razen če se te dejavnosti na morju ne opravljajo v tej drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 30 dni v katerem koli obdobju 12 mesecev.

Za namene tega odstavka:

- a) se šteje, kadar je podjetje, ki opravlja dejavnosti na morju v drugi državi pogodbenici, povezano z drugim podjetjem in to drugo podjetje kot del istega projekta še naprej opravlja iste dejavnosti na morju, ki jih opravlja ali jih je opravljal prvo omenjeno podjetje, in obe podjetji omenjene dejavnosti opravljata v obdobju, ki skupno presega 30 dni, da je vsako podjetje svoje dejavnosti opravljajo v obdobju, ki presega 30 dni v obdobju 12 mesecev;
- b) se šteje, da je podjetje povezano z drugim podjetjem, če ima neposredno ali posredno v lasti najmanj tretjino kapitala drugega podjetja ali če ima oseba neposredno ali posredno v lasti najmanj tretjino kapitala obeh podjetij.

4. Za namene tretjega odstavka tega člena pa se šteje, da izraz »dejavnosti na morju« ne vključuje:

- a) ene ali več kombinacij dejavnosti, omenjenih v četrtem odstavku 5. člena;
- b) vleke ali zasidranja z ladjami, ki so konstruirane predvsem za ta namen, in drugih dejavnosti, ki se opravljajo s takimi ladjami;
- c) prevoza zalog ali osebja z ladjami ali letali v mednarodnem prometu.

5. Plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve v zvezi z dejavnostmi na morju, ki se opravljajo prek stalne poslovne enote v drugi državi pogodbenici, se lahko, če se zaposlitev izvaja na morju v tej drugi državi, obdavčijo v tej drugi državi.

6. Kadar se predložijo dokazne listine, da je bil davek od sestavin dohodka, ki se lahko obdavčijo v Sloveniji v skladu s 7. členom v povezavi s tretjim ali petim odstavkom tega člena, plačan v Sloveniji, Nizozemska dovoli znižanje svojega davka, ki se izračuna v skladu s pravili iz drugega odstavka 22. člena.

24. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti države pogodbenice, ne smejo biti v nobeni državi pogodbenici zavezane kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentov.

3. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga, kot da zavezuje državo pogodbenico, da priznava rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

4. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, osmega odstavka 11. člena ali sedmega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države. Podobno se tudi kakršni koli dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice pri določanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do podobnih podjetij prve omenjene države.

6. Prispevki, ki jih plača posameznik, ki je rezident države pogodbenice, za pokojninski načrt, ki ga za davčne namene priznava druga država pogodbenica, ali se plačajo v njegovem imenu, se v prvi omenjeni državi davčno obravnavajo enako kot prispevki, plačani za pokojninski načrt, ki ga za davčne namene priznava prva omenjena država, če:

- a) je tak posameznik plačeval prispevke za pokojninski načrt, preden je postal rezident prve omenjene države, in
- b) se pristojni organ prve omenjene države strinja, da je pokojninski načrt skladen s pokojninskim načrtom, ki ga za davčne namene priznava ta država.

V tem odstavku »pokojninski načrt« vključuje pokojninski načrt, ki se oblikuje v okviru javnega sistema socialnega varstva.

7. Določbe tega člena se uporabljajo ne glede na določbe 2. člena za davke vseh vrst in opisov.

25. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na sredstva, ki ji jih omogoča domače pravo teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 24. člena, tiste države pogodbenice, katere državljani so. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami konvencije.

2. Pristojni organ si, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domačem pravu držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko med seboj posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.

4. Pristojna organa držav pogodbenic lahko neposredno komunicirata med seboj, da bi dosegla dogovor v smislu prejšnjih odstavkov.

5. **[NADOMEŠČENO s IV. delom MLI]** [Če pristojna organa držav članic v dveh letih od predložitve zadeve težav ali dvomov, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije, ne moreta razrešiti v postopku skupnega dogovora iz prejšnjih odstavkov tega člena, lahko zadevo na zahtevo katere koli države pogodbenice razreši razsodišče, ki ga ustanovita pristojna organa in v katero so imenovane tudi neodvisne osebe, vendar šele, ko so v celoti izčrpani postopki, ki so na voljo v skladu z odstavki 1 do 4 tega člena, in če vpleteni davkoplačevalec ali davkoplačevalci pisno potrdijo, da jih zavezuje odločitev razsodišča.

Odločitev razsodišča v določeni zadevi je zavezujoča za državi pogodbenici in za davkoplačevalca ali davkoplačevalce, vpletene v tej zadevi.]

Naslednji VI. del MLI nadomešča peti odstavek 25. člena te konvencije:¹

VI. DEL MLI (ARBITRAŽA)

Prvi do deseti in dvanajsti odstavek 19. člena (obvezna in zavezujoča arbitražna MLI)

1. Kadar:

- a) je oseba po prvem odstavku 25. člena konvencije predložila zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, ker so imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami konvencije, in
- b) se pristojna organa ne moreta dogovoriti o rešitvi zadeve v skladu z drugim odstavkom 25. člena konvencije v treh letih od začetnega dne iz osmega ali devetega odstavka 19. člena MLI, odvisno od primera (razen če se pred potekom tega obdobja pristojna organa držav pogodbenic ne dogovorita o drugačnem obdobju v zvezi s to zadevo in o takem dogovoru obvestita osebo, ki je zadevo predložila),

se na pisno zahtevo osebe katera koli nerešena vprašanja, ki izhajajo iz zadeve, predložijo v arbitražo, kot je navedeno v VI. delu MLI, v skladu s katerimi koli pravili ali postopki, o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic v skladu z desetim odstavkom 19. člena MLI.

2. Kadar pristojni organ prekine postopek skupnega dogovarjanja iz prvega odstavka 19. člena MLI, ker zadevo v zvezi z enim ali več enakimi vprašanji obravnava sodišče ali upravno sodišče, rok, ki je določen v pododstavku b prvega odstavka 19. člena MLI, preneha teči, dokler sodišče ali upravno sodišče ne sprejme končne odločitve oziroma je zadeva prekinjena ali umaknjena. Poleg tega, kadar se oseba, ki je predložila zadevo, in pristojni organ dogovorita o prekinitvi postopka skupnega dogovarjanja, v času trajanja take prekinitve rok iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI ne teče.

3. Kadar se oba pristojna organa strinjata, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ni pravočasno zagotovila katerih koli dodatnih bistvenih informacij, ki jih je zahteval eden ali drugi pristojni organ po začetku teka roka iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI, se obdobje iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI podaljša za čas, ki je enak obdobju, ki se začne na dan, ko so bile informacije zahtevane, in konča na dan, ko so bile te informacije zagotovljene.

4. a) Arbitražna odločitev v zvezi z vprašanji, ki so bila predložena v arbitražo, se izvede s skupnim dogovorom o zadevi iz prvega odstavka 19. člena MLI. Taka arbitražna odločitev je končna.
- b) Arbitražna odločitev je zavezujoča za obe državi pogodbenici, razen če:
 - i) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvede arbitražna odločitev. V takem primeru ni upravičeno, da bi pristojna organa zadevo še naprej kakor koli obravnavala. Šteje se, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvaja arbitražna odločitev o zadevi, če katera koli oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, v 60 dneh po dnevu, ko ji je bilo poslano obvestilo o skupnem dogovoru, iz obravnave pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem ne umakne vseh vprašanj, razrešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev, ali kako drugače ne konča kateri koli postopek pred sodiščem ali upravnim sodiščem

¹ V skladu s prvim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna MLI) uporabljajo v zvezi s to konvencijo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice 1. julija 2019, ali po njem.

V skladu z drugim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna MLI) uporabljajo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice pred 1. julijem 2019 samo, če se pristojna organa obeh držav pogodbenic strinjata, da se bo navedeni del uporabil za dano zadevo.

v zvezi s temi vprašanji na način, ki je v skladu s tem skupnim dogovorom;

- ii) je v končni odločitvi sodišč ene od *držav pogodbenic* navedeno, da je arbitražna odločitev neveljavna. V takem primeru se šteje, da zahteva za arbitražo iz prvega odstavka 19. člena *MLI* ni bila predložena in da arbitražni postopek ni potekal (razen za namene 21. člena (zaupnost arbitražnega postopka) in 25. člena (stroški arbitražnega postopka) *MLI*). V takem primeru se lahko predloži nova zahteva za arbitražo, razen če se pristojna organa strinjata, da taka nova zahteva ni dopustna;
- iii) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem nadaljuje postopek glede vprašanj, rešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev.

5. Pristojni organ, ki je prejel začetno zahtevo za postopek skupnega dogovarjanja iz pododstavka a prvega odstavka 19. člena *MLI*, v dveh koledarskih mesecih od prejema zahteve:

- a) osebi, ki je predložila zadevo, pošlje obvestilo o prejemu zahteve in
- b) pristojnemu organu druge *države pogodbenice* pošlje obvestilo o tej zahtevi, skupaj s kopijo zahteve.

6. Pristojni organ v treh koledarskih mesecih po prejemu zahteve za postopek skupnega dogovarjanja (ali kopije te zahteve od pristojnega organa druge *države pogodbenice*):

- a) obvesti osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ, da je prejel informacije, potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, ali
- b) od te osebe zahteva dodatne informacije v ta namen.

7. Kadar v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena *MLI* eden ali oba pristojna organa od osebe, ki je predložila zadevo, zahtevata dodatne informacije, ki so potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, pristojni organ, ki je zaprosil za dodatne informacije, v treh koledarskih mesecih od prejema dodatnih informacij od te osebe to osebo in drug pristojni organ obvesti:

- a) da je prejel zahtevane informacije ali
- b) da nekatere zahtevane informacije še vedno manjkajo.

8. Kadar noben pristojni organ ne zahteva dodatnih informacij v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena *MLI*, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena *MLI* zgodnejši od:

- a) dneva, ko oba pristojna organa obvestita osebo, ki je predložila zadevo, v skladu s pododstavkom a šestega odstavka 19. člena *MLI*, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu obvestila pristojnemu organu druge države pogodbenice v skladu s pododstavkom b petega odstavka 19. člena *MLI*.

9. Kadar se zahtevajo dodatne informacije v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena *MLI*, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena *MLI* zgodnejši od:

- a) zadnjega dneva, ko pristojni organi, ki so zahtevali dodatne informacije, obvestijo osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ v skladu s pododstavkom a sedmega odstavka 19. člena *MLI*, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevu, ko oba pristojna organa prejmeta vse informacije, ki jih je od osebe, ki je predložila zadevo, zahteval kateri koli izmed teh pristojnih organov.

Če pa eden ali oba pristojna organa pošljeta obvestilo iz pododstavka b sedmega odstavka 19. člena *MLI*, se tako obvestilo obravnava kot zahtevek za dodatne informacije na podlagi pododstavka b

šestega odstavka 19. člena MLI.

10. Pristojna organa *držav pogodbenic* s skupnim dogovorom po 25. členu konvencije uredita način uporabe VI. dela MLI, vključno z minimalnimi informacijami, ki jih vsak pristojni organ potrebuje, da začne vsebinsko obravnavati zadevo. Tak dogovor se sklene pred dnevom, ko je mogoče nerešena vprašanja v zadevi prvič predložiti v arbitražo, in se lahko občasno spreminja.

12. Ne glede na druge določbe 19. člena MLI:

- a) katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, se, čeprav spada v področje uporabe arbitražnega postopka, določenega z MLI, ne predloži v arbitražo, če je o tem vprašanju že odločilo sodišče ali upravno sodišče katere koli od *držav pogodbenic*;
- b) če sodišče ali upravno sodišče ene od *držav pogodbenic* – kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic* – odloči o vprašanju, se arbitražni postopek konča.

20. člen (imenovanje arbitrov) MLI

1. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* skupno ne dogovorita o drugačnih pravilih, se za namene VI. dela MLI uporabljajo drugi do četrty odstavka 20. člena MLI.

2. Imenovanje članov arbitražnega senata urejajo naslednja pravila:

- a) Arbitražni senat je sestavljen iz treh posameznikov s strokovnim znanjem ali izkušnjami s področja mednarodnih davčnih zadev.
- b) Vsak pristojni organ imenuje enega člana senata v 60 dneh od dneva predložitve zahteve za arbitražo na podlagi prvega odstavka 19. člena MLI. Dva na tak način imenovana člana senata v 60 dneh od poznejšega od njunih imenovanj imenujeta tretjega člana, ki opravlja funkcijo predsednika arbitražnega senata. Predsednik ne sme biti državljani niti rezident nobene od *držav pogodbenic*.
- c) Vsak imenovani član arbitražnega senata mora biti ob sprejemu imenovanja nepristranski in neodvisen od pristojnih organov, davčnih uprav in ministrstev za finance *držav pogodbenic* in od vseh oseb, na katere se zadeva neposredno nanaša (in njihovih svetovalcev); svojo nepristranskost in neodvisnost mora ohranjati ves čas postopka in se v razumnem obdobju po njem izogibati vsakršnemu ravnanju, ki bi lahko ogrozilo vtis nepristranskosti in neodvisnosti arbitrov v zvezi s postopkom.

3. Če pristojni organ *države pogodbenice* ne imenuje člana arbitražnega senata na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku 20. člena MLI ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, člana v imenu tega pristojnega organa imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljani nobene od *držav pogodbenic*.

4. Če prva dva člana arbitražnega senata ne imenujeta predsednika na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku 20. člena MLI ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, predsednika imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljani nobene od *držav pogodbenic*.

21. člen (zaupnost arbitražnega postopka) MLI

1. Izključno za namene uporabe določb VI. dela MLI in določb konvencije ter domače zakonodaje

držav pogodbenic v zvezi z izmenjavo informacij, zaupnostjo in upravno pomočjo se člani arbitražnega senata in največ trije člani osebja na člana (in potencialni arbitri samo, če je to potrebno za preverjanje njihove sposobnosti za izpolnjevanje zahtev za arbitre) štejejo za osebe ali organe, ki se jim lahko razkrijejo informacije. Informacije, ki jih prejme arbitražni senat ali potencialni arbitri, in informacije, ki jih pristojni organi prejmejo od arbitražnega senata, se štejejo za informacije, ki se izmenjajo na podlagi določb *konvencije*, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč.

2. Pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se člani arbitražnega senata in njihovo osebje še pred delovanjem v arbitražnem postopku pisno zavežejo, da bodo katere koli informacije v zvezi z arbitražnim postopkom obravnavali v skladu z obveznostmi glede zaupnosti in nerazkritja, opisanimi v določbah *konvencije*, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč, ter tistimi na podlagi veljavne zakonodaje *držav pogodbenic*.

22. člen (rešitev zadeve pred koncem arbitraže) MLI

Za namene VI. dela MLI in določb *konvencije*, ki omogočajo reševanje zadev s skupnim dogovarjanjem, se postopek skupnega dogovarjanja in arbitražni postopek v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic*:

- a) pristojna organa *držav pogodbenic* dosežeta skupni dogovor o rešitvi zadeve ali
- b) oseba, ki je predložila zadevo, umakne zahtevo za arbitražo ali postopek skupnega dogovarjanja.

Drugi in peti odstavek 23. člena (vrsta arbitražnega postopka) MLI

Arbitraža neodvisnega mnenja

2. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* medsebojno ne dogovorita o drugačnih pravilih, veljajo za arbitražni postopek naslednja pravila:

- a) potem ko se zadeva predloži v arbitražo, pristojni organ vsake *države pogodbenice* vsem članom senata brez nepotrebne odlašanja zagotovi katere koli informacije, ki so lahko potrebne za arbitražno odločitev. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* ne dogovorita drugače, se katere koli informacije, ki obema pristojnima organoma niso bile na voljo preden sta oba prejela zahtevo za arbitražo, ne upoštevajo pri odločitvi;
- b) arbitražni senat odloči o vprašanih, predloženih v arbitražo, v skladu z veljavnimi določbami *konvencije* in ob upoštevanju teh določb v skladu z veljavnimi določbami domače zakonodaje *držav pogodbenic*. Člani senata upoštevajo tudi katere koli druge vire, ki jih pristojna organa *držav pogodbenic* lahko izrecno opredelita s skupnim dogovorom;
- c) arbitražna odločitev se pristojnima organoma *držav pogodbenic* sporoči pisno, v njej pa so navedeni pravni viri, na katerih temelji, in njena obrazložitev. Arbitražna odločitev se sprejme z navadno večino članov senata. Arbitražna odločitev nima precedenčne vrednosti.

5. Pred začetkom arbitražnega postopka pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se vsaka oseba, ki je predložila zadevo, in njeni svetovalci pisno zavežejo, da informacij, ki jih prejmejo med arbitražnim postopkom od pristojnega organa ali arbitražnega senata, ne bodo razkrili nobeni drugi osebi. Postopek skupnega dogovarjanja na podlagi *konvencije* in arbitražni postopek na podlagi VI. dela MLI se v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po vložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnima organoma *držav pogodbenic*, oseba, ki je

predložila zadevo, ali eden od njenih svetovalcev bistveno krši to zavezo.

25. člen (stroški arbitražnega postopka) MLI

V arbitražnem postopku na podlagi *VI. dela MLI* honorarje za člane arbitražnega senata in njihove izdatke ter vse druge stroške, ki jih imata *državi pogodbenici* v zvezi z arbitražnim postopkom, krijeta *državi pogodbenici* na način, o katerem se skupno dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*. Če takega dogovora ni, vsaka *država pogodbenica* krije svoje stroške in stroške svojega imenovanega člana senata. Stroške predsednika arbitražnega senata in druge stroške, povezane z vodenjem arbitražnega postopka, v enakih deležih krijeta *državi pogodbenici*.

Drugi in tretji odstavek 26. člena (združljivost) MLI

2. Katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, ki sicer spada v področje uporabe arbitražnega postopka, ki ga določa *VI. del MLI*, se ne predloži v arbitražo, če vprašanje spada v področje zadeve, v zvezi s katero se je predhodno že ustanovil arbitražni senat ali podoben organ v skladu z dvostransko ali večstransko konvencijo, ki določa obvezno in zavezujoče arbitražno reševanje nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja.

3. Nič v *VI. delu MLI* delu ne vpliva na izpolnjevanje širših obveznosti v zvezi z arbitražnim reševanjem nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz postopka skupnega dogovarjanja na podlagi drugih konvencij, katerih pogodbenici sta ali bosta postali *državi pogodbenici*.

Pododstavek a drugega odstavka 28. člena (pridrži) MLI

Republika Slovenija v skladu s *pododstavkom a drugega odstavka 28. člena MLI* izraža naslednje pridrške v zvezi z obsegom zadev, za katere je mogoča arbitraža na podlagi *VI. dela MLI*.

1. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve v zvezi z dohodkom ali premoženjem, ki ni obdavčeno v pogodbeni jurisdikciji, ker ni vključeno v davčno osnovo v tej pogodbeni jurisdikciji, ali ker zanj velja oprostitev ali ničelna davčna stopnja, ki velja samo po domači davčni zakonodaji navedene pogodbene jurisdikcije, in je značilna za tak dohodek ali premoženje.

2. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve, ki vključujejo dejanja, za katera je bilo za davčnega zavezanca, osebo, ki deluje zanj, ali povezano osebo, odločeno:

- i. sodišče ga je spoznalo za krivega kaznivega dejanja v zvezi z davki ali
- ii. naložena mu je bila velika kazen zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja.

Za ta namen Zakon o davčnem postopku vsebuje zakonodajne določbe, ki urejajo velike kazni zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja. Upoštevajo se tudi morebitne naknadne določbe, ki nadomeščajo, spreminjajo ali posodablajo te določbe. Republika Slovenija o teh naknadnih določbah obvesti depozitarja.

3. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve, ki vključujejo rezidentstvo družb in drugih subjektov.

4. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve, ki vključujejo uporabo domačih določb proti izogibanju. Za ta namen domače določbe Republike Slovenije proti

izogibanju vključujejo take določbe, ki so v davčni zakonodaji.

26. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata take informacije, ki so potrebne za izvajanje določb te konvencije ali domače zakonodaje držav pogodbenic glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njihovih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njeni podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom. Vsaka informacija, ki jo prejme država pogodbenica, se obravnava kot tajnost na isti način kot informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega stavka. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v sodnih postopkih ali pri sodnih odločitvah.

2. Države pogodbenice lahko razsodišču, ustanovljenemu v skladu z določbami petega odstavka 25. člena, dajo take informacije, ki so potrebne za izvedbo arbitražnega postopka. Člani razsodišča upoštevajo omejitve glede razkrivanja vseh tako danih informacij, opisane v prvem odstavku tega člena.

3. V nobenem primeru se določbe prvega in drugega odstavka ne razlagajo, kot da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

- a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,
- b) da priskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonski ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,
- c) da priskrbi informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

27. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH PREDSTAVNIŠTEV IN KONZULATOV

1. Nobena določba te konvencije ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavništva ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

2. V tej konvenciji se šteje, da je posameznik, ki je član diplomatskega predstavništva ali konzulata države pogodbenice v drugi državi pogodbenici ali v tretji državi in je državlján

države pošiljateljice, rezident države pošiljateljice, če v njej zanj veljajo enake obveznosti v zvezi z davki od dohodka kot za rezidente te države.

3. Konvencija se ne uporablja za mednarodne organizacije, njihove organe in uslužbenke ter člane diplomatskih predstavništav ali konzulatov tretje države, ki so navzoči v državi pogodbenici, če v njej zanje ne veljajo enake obveznosti v zvezi z davki od dohodka kot za rezidente te države.

Naslednji prvi do tretji odstavek 10. člena MLI se uporabljajo in prevladajo nad določbami te konvencije:

10. ČLEN – PRAVILO O PREPREČEVANJU ZLORAB ZA STALNE POSLOVNE ENOTE V TRETJIH JURISDIKCIJAH

Prvi odstavek 10. člena MLI

1. Kadar:

- a) podjetje *države pogodbenice* doseže dohodek v drugi *državi pogodbenici* in prvo omenjena *država pogodbenica* ta dohodek obravnava kot dohodek, ki se pripiše stalni poslovni enoti tega podjetja v tretji jurisdikciji, in
- b) se dobiček, ki se pripiše tej stalni poslovni enoti, oprosti davka v prvo omenjeni *državi pogodbenici*,

se ugodnosti po *konvenciji* ne uporabljajo za kateri koli del dohodka, ki se v tretji jurisdikciji obdavči z davkom, nižjim od 60 odstotkov davka, s katerim bi se ta del dohodka obdavčil v prvo omenjeni *državi pogodbenici*, če bi bila ta stalna poslovna enota v prvo omenjeni *državi pogodbenici*. V takem primeru se kateri koli dohodek, za katerega se uporablja ta odstavek, še naprej obdavčuje v skladu z domačim pravom druge *države pogodbenice* ne glede na katere koli druge določbe *konvencije*.

Drugi odstavek 10. člena MLI

2. Prvi odstavek 10. člena MLI se ne uporablja, če je dohodek, ki izhaja iz druge *države pogodbenice*, kot je opisano v prvem odstavku 10. člena MLI, dosežen z ali v povezavi z dejavnim opravljanjem poslovne dejavnosti prek stalne poslovne enote (ki ni poslovna dejavnost izvajanja, upravljanja ali preprosto imetništva naložb za račun podjetja, razen če gre za bančne ali zavarovalniške dejavnosti ali dejavnosti v zvezi z vrednostnimi papirji, ki jih opravlja banka, zavarovalnica oziroma registrirani trgovec z vrednostnimi papirji).

Tretji odstavek 10. člena MLI

3. Če se v zvezi z delom dohodka, ki ga doseže rezident *države pogodbenice*, ugodnosti na podlagi *konvencije* v skladu s prvim odstavkom 10. člena MLI ne priznajo, lahko pristojni organ druge *države pogodbenice* v zvezi s tem delom dohodka te ugodnosti kljub temu prizna, če na podlagi zahteve, ki jo predloži ta rezident, ugotovi, da je priznanje teh ugodnosti upravičeno glede na razloge, zaradi katerih ta rezident ni izpolnjeval zahtev iz prvega in drugega odstavka 10. člena MLI. Pristojni organ *države pogodbenice*, ki mu je rezident druge *države pogodbenice* predložil zahtevo v skladu s prejšnjim stavkom, se pred odobritvijo ali zavrnitvijo zahteve posvetuje s pristojnim organom te druge *države pogodbenice*.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV

(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom *dohodka* ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

28. člen

RAZŠIRITEV OZEMELJSKE VELJAVNOSTI

1. Ta konvencija se lahko v celoti ali s potrebnimi spremembami razširi na eno ali na obe državi Nizozemske Antile in Arubo, če zadevna država uvede vsebinsko enake davke, kot so davki, za katere se uporablja konvencija. Vsaka takšna razširitev začne veljati od tistega datuma in s takimi spremembami in pogoji, vključno s pogoji glede prenehanja veljavnosti, kot so navedeni in dogovorjeni v notah, ki se izmenjajo po diplomatski poti.

2. Če ni drugače dogovorjeno, s prenehanjem veljavnosti konvencije ne preneha veljati tudi razširitev veljavnosti konvencije na katero koli od držav, na katero je bila razširjena po tem členu.

VI. POGLAVJE

KONČNE DOLOČBE

29. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po prejemu zadnjega od obvestil, s katerima se vladi uradno obvestita, da so izpolnjene ustavne zahteve v njunih državah, njene določbe pa

se začnejo uporabljati za davčna leta in obdobja, ki se začnejo prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je začela veljati konvencija.

2. Konvencija med Kraljevino Nizozemsko in Socialistično federativno republiko Jugoslavijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki od dohodka in premoženja, ki je bila podpisana 22. februarja 1982 v Beogradu, v skladu z določbo prvega odstavka med Kraljevino Nizozemsko in Republiko Slovenijo preneha veljati za davke, za katere se uporablja ta konvencija.

30. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja, dokler je ena od držav pogodbenic ne odpove. Vsaka država lahko odpove konvencijo po diplomatski poti z obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta po preteku petih let od datuma začetka veljavnosti konvencije. V tem primeru se konvencija preneha uporabljati za davčna leta in obdobja, ki se začnejo po koncu koledarskega leta, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala to konvencijo.

SESTAVLJENO v dveh izvirnikih v Ljubljani dne 30. junija 2004 v slovenskem, nizozemskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi besedil prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije

Milojka Kolar

Za Vlado
Kraljevine Nizozemske

Jan C. Henneman

PROTOKOL

Ob podpisu konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka, ki je bila danes podpisana med Republiko Slovenijo in Kraljevino Nizozemsko, sta se podpisana sporazumela, da so te določbe sestavni del konvencije:

I. K 2. členu

Če bi po podpisu te konvencije Slovenija ali Nizozemska uvedla splošni davek od premoženja, se na zahtevo države pogodbenice čim prej opravijo razgovori o uporabi te konvencije za take davke od premoženja.

II. K pododstavku e) prvega odstavka 3. člena

Če je subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija, dolžan plačevati davke v državi pogodbenici, vendar je dohodek tega subjekta obdavčen v drugi državi pogodbenici kot dohodek imetnikov deleža v tem subjektu, pristojna organa sprejmeta take ukrepe, da po eni strani ni dvojnega obdavčevanja, po drugi strani pa preprečita, da samo zaradi uporabe konvencije dohodek ne ostane (delno) neobdavčen. Pri ugotavljanju, ali gre za tak primer, se šteje, da je davek od dohodka tega subjekta davek od dohodka imetnikov deležev v tem subjektu, ki je sorazmeren njihovem deležu v kapitalu tega subjekta. Po potrebi se lahko poleg tega tudi določi, da lahko vsak imetnik deleža sorazmerno svojemu deležu v tem subjektu davek od dohodka na ravni tega subjekta (vključno z morebitnim davkom po odbitku od tega dohodka v tretjih državah) zniža za davek, ki ga mora plačati od istega dohodka. Poleg tega rezidentna država tega subjekta lahko opusti morebitno obdavčitev pri razdelitvi dobička tega subjekta imetnikom deležev.

III. K 4. členu

1. Razume se, da izraz »rezident države pogodbenice« vključuje tudi pokojninski sklad, ki se priznava in nadzira v skladu z zakonskimi določbami države pogodbenice in katerega dohodek je običajno oproščen davka v tej državi.

2. Posameznik, ki živi na ladji in nima stalnega prebivališča v nobeni od držav pogodbenic, se šteje za rezidenta države pogodbenice, v kateri je matično pristanišče ladje.

IV. K 5., 6., 7., 13. in 23. členu

Razume se, da se pravice do raziskovanja in izkoriščanja naravnih virov štejejo za nepremičnine v državi pogodbenici, na katere morsko dno – in njegovo podzemlje – se pravice nanašajo, in da se te pravice štejejo za premoženje stalne poslovne enote v tej

državi. Poleg tega se razume, da zgoraj omenjene pravice vključujejo pravico do deleža pri tem raziskovanju ali izkoriščanju ali koristi od premoženja, ki nastane iz tega raziskovanja ali izkoriščanja.

V. K 7. členu

V zvezi s prvim in drugim odstavkom 7. člena, kadar podjetje države pogodbenice prodaja dobrine ali blago ali posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se dobiček te stalne poslovne enote ne določi od skupnega dohodka podjetja, ampak se določi samo od tistega deleža dohodka podjetja, ki se pripiše dejanski dejavnosti stalne poslovne enote v zvezi s tako prodajo ali poslovanjem. Zlasti pri pogodbah o izvedbi analiz in meritev, dobavi, postavitvi ali gradnji industrijske, komercialne ali znanstvene opreme ali prostorov ali javnih delih, kadar ima podjetje stalno poslovno enoto, se dobiček, ki se pripiše tej stalni poslovni enoti, ne določi od celotnega zneska pogodbe, ampak samo od tistega dela pogodbe, ki ga stalna poslovna enota dejansko izvede v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota. Dobiček od tistega dela pogodbe, ki ga izvede sedež podjetja, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je podjetje.

VI. K 7. členu

Plačila, prejeta kot povračilo za tehnične storitve, vključno s študijami ali znanstvenimi, geološkimi ali tehničnimi analizami in meritvami, ali za svetovanje ali storitve nadzora, se štejejo za plačila, za katera se uporabljajo določbe 7. člena.

VII. K 9. členu

V zvezi s prvim odstavkom 9. člena se razume, da dejstvo, da povezana podjetja sklenejo dogovore, kot so dogovori o delitvi stroškov ali splošni dogovori o izvajanju storitev, za razdelitev poslovnih, splošnih upravnih, tehničnih in komercialnih stroškov, raziskovalnih in razvojnih stroškov ter drugih podobnih stroškov ali na podlagi te razdelitve, samo po sebi ni pogoj, kot je mišljen v tem odstavku.

VIII. K 10. členu

1. Ne glede na določbe pododstavka a) drugega odstavka 10. člena z dnem, ko postane Slovenija članica Evropske unije, državi pogodbenici ne bosta več obdavčevali davka na razdelitev dividend, če bodo izpolnjeni pogoji iz Direktive z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčevanja, kadar sta nadrejena in odvisna družba v različnih državah članicah (90/435/EGS).

2. Ne glede na določbe drugega odstavka 10. člena država pogodbenica, katere rezident je družba, ne obdavčuje dividend, ki jih plača ta družba, če je upravičeni lastnik dividend pokojninski sklad iz tretjega odstavka tega protokola.

IX. K petemu odstavku 10. člena in petemu odstavku 11. člena

Ne glede na peti odstavek 10. člena se razume, da izraz »dividende« pomeni tudi dohodek iz terjatev, če zakonodaja države pogodbenice ta dohodek iz terjatev davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic, ob upoštevanju kombinacije teh meril:

- datum odplačila posojila;
- znesek prejemka ali dolgovanega prejemka je odvisen od dobička ali razdelitve dobička in
- podrejenost posojila.

X. K 10., 11. in 12. členu

Kadar je pri viru odmerjen višji davek od zneska, kot bi ga bilo treba plačati po določbah 10., 11. ali 12. člena, se vloge za vračilo preveč plačanega davka pri pristojnem organu države, ki je odmerila davek, vložijo v petih letih po koncu koledarskega leta, v katerem je bil davek odmerjen.

XI. K 10. in 13. členu

Razume se, da se dohodek v zvezi z (delno) likvidacijo družbe ali nakupom lastnih delnic družbe obravnava kot dividende in ne kot kapitalski dobiček.

XII. K 12. členu

Ne glede na določbe drugega odstavka 12. člena se razume, da Slovenija ne obdavčuje licenčnin in avtorskih honorarjev, ki se izplačajo osebam, ki niso posamezniki, v obdobju treh let od datuma, ko Slovenija uvede davek po odbitku od takih licenčnin in avtorskih honorarjev.

XIII. K 15. členu

1. Razume se, da izraz »član uprave« pomeni:

- a) v nizozemski družbi »bestuurder« ali »commissaris«;
- b) v slovenski družbi člana uprave ali člana nadzornega sveta.

2. Prav tako se razume, da »bestuurder« ali »commissaris« nizozemske družbe pomeni osebe, ki jih kot take imenuje skupščina delničarjev ali drug pristojni organ take družbe in ki so odgovorne za splošno vodenje družbe oziroma za njen nadzor.

XIV. K 25. členu

Pristojna organa držav se lahko glede katerega koli dogovora, ki ga dosežeta v postopku skupnega dogovora iz 25. člena, tudi dogovorita, po potrebi tudi v nasprotju z njunima notranjima zakonodajama, da država, v kateri se zaradi zgoraj omenjenega dogovora obračunava dodatni davek, ne bo uvedla nobenih povečanj, dajatev, obresti in stroškov v zvezi s to dodatno obdavčitvijo, če druga država, v kateri se je zaradi dogovora davek ustrezno znižal, ne zahteva plačila obresti za takšno znižanje davka.

XV. K 26. členu

Glede Nizozemske se za politične enote ali lokalne oblasti 26. člen ne bo uporabljal za druge davke, kot so davki, ki jih zajema ta konvencija, dokler notranja zakonodaja Nizozemske vsebuje pravno podlago v skladu z modelom OECD 2000.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala ta protokol.

SESTAVLJENO v dveh izvornikih v Ljubljani dne 30. junija 2004 v slovenskem, nizozemskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi besedil prevlada angleško besedilo.

Za Vlado

Republike Slovenije

Milojka Kolar

Za Vlado

Kraljevine Nizozemske

Jan C. Henneman